

Міністерство надзвичайних ситуацій України
Національний університет цивільного захисту України

З В Д А П О Б І Г Т И Р Я Т У В А Т И О П О М О Г Т И

Матеріали XVI
науково-технічної конференції
курсантів та студентів



ХАРКІВ 2012

МІНІСТЕРСТВО НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ

УНІВЕРСИТЕТ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНИ

МАТЕРІАЛИ

**XVI науково-технічної конференції
курсантів та студентів**

«Запобігти, врятувати, допомогти»

Харків – 2012

УДК 614.8

Запобігти, врятувати, допомогти. Матеріали XVI науково-технічної конференції курсантів та студентів НУЦЗ України. Харків: НУЦЗ України, 2012.- 546 с. Українською та російською мовами.

Включено матеріали, які доповідались на XVI науково-технічній конференції курсантів та студентів Національного університету цивільного захисту України.

Розглядаються аспекти вдосконалення цивільного захисту держави.

Матеріали розраховані на інженерно-технічних працівників МНС України, науково-педагогічний склад, ад'юнктів, слухачів, студентів та курсантів навчальних закладів МНС України.

СКЛАД ОРГКОМІТЕТУ КОНФЕРЕНЦІЇ

- САДКОВИЙ В.П.** ректор НУЦЗ України, кандидат психологічних наук, професор
- АНДРОНОВ В.А.** – проректор з наукової роботи НУЦЗ України, доктор технічних наук, професор
- КУСТОВ М.В.** – голова Ради молодих вчених НУЦЗ України, член міської Ради молодих вчених, кандидат технічних наук
- РИБКА Є.О.** – науковий співробітник науково-дослідного центру НУЦЗ України

женої енергії знижується так звана "добротність" антени і покращується прийом, отже мозок виступає як частина антени.

Із засобів захисту можна використовувати або ж відбиваючий екран (дротову сітку), або ж поглинаючий екран (сітка із резистивних провідників, наприклад, нитки змочені вуглеводнем), або ж їх комбінацію. Окрім екранування не існує жодних засобів захисту.

Все перераховане відноситься і до радіотелефонів підвищеної дальності. Як правило збільшення дальності досягається збільшенням потужності до одиниць Ват. А це вже по суті радіостанція.

УДК 379.85 (23)

ОСОБЛИВОСТІ РЕКРЕАЦІЇ У ПРИРОДНОМУ ЗАПОВІДНИКУ «ГОРГАНИ»

Нагірняк Л.О., ЛДУБЖД

НК – Карабин В.В., канд. геол. наук, доцент, ЛДУБЖД

Горгани охоплюють надзвичайно цінні гірські екосистеми у центральній частині Українських Карпат. Вони займають територію Надвірнянського, Солотвинського й Рожнятівського районів Івано-Франківської області та Усть-Чорнянського району Закарпатської області. Саме з метою збереження та вивчення цих цінних природних комплексів в південно-західній частині Івано-Франківської області було створено природний заповідник "Горгани". Питання охорони кедрових лісів в Горгонах ще в 1933 році підіймав молодий львівський лісник Андрій Львович П'ясецький. Через два роки в басейні річки Лімниці митрополитом Андрієм Шептицьким було створено кедровий заповідник на площі 255 га, а у 1936 році – Український парк природи площею до 1800 га. 12 вересня 1996 року згідно з Указом Президента України № 831 було організовано природний заповідник "Горгани". Природний заповідник створений для збереження у природному стані гірських ландшафтів центральної частини Українських Карпат, проведення наукових досліджень та еколого-освітньої діяльності. До території заповідника увійшли ландшафтні заказники загальнодержавного значення "Джурджи" (754 га) та "Садки" (995 га), заповідні урочища "Черник" (103 га), "Гниляк" (150 га), "Новобудова" (217 га), "Ельми" (86 га), "Довжинець" (284 га), "Столи" (161 га). Заповідник розташований у найнедоступнішій високогірній і кам'янистій частині Горган - Довбушанських Горгонах. Вершини гір та верхні частини схилів вкриті кам'янистими розсипами, утворені ямненським пісковиком. Такі розсипи мають місцеву назву "горгани", на території заповідника вони займають 605 га, тобто більше 11% його площі. Для Довбушанського масиву характерні видовжені хребти з гострими вершинами і стрімко спадаючими північно-східними та більш пологими південно-західними схилами. Найвищі вершини - Довбушанка та Медвежик мають висоту відповідно 1754 та 1736 м над рівнем моря, а загалом заповідник розташований у межах висот від 750 до 1750 м.

Залежно від висоти на території заповідника виділяються три кліматичні зони: прохолодна, помірно-холодна та холодна із середньорічною температурою від +5 до 0°C. Річна кількість опадів становить від 900 до 1400 мм. Сніговий покрив стійкий, із середньою потужністю 40 см.

На території заповідника розвинута густа річкова мережа. Тут беруть свій початок близько 30 гірських річок, які є притоками р. Бистриці Надвірнянської. Грунтовий покрив доволі строкатий і складається з восьми типів ґрунтів, серед яких найбільш поширеними є бурі гірсько-лісові неопідзолені ґрунти.

Унікальність рослинного покриву заповідника полягає у тому, що на більшій частині його території він зберігся в природному, майже незайманому, стані, а своєрідність і різноманіття ландшафтних умов сприяли формуванню багатого видового складу рослин, серед яких значна частина рідкісних, реліктових та ендемічних. Панівним типом рослинності є ліси, які займають 84 % площі заповідника. Вони утворюють гірський лісовий пояс буково-ялицево-смерекових (27%), смереково-ялицево-букових (3,3%) та чистих смерекових (44,5%) лісів.

Флора заповідника нараховує 451 вид судинних рослин та 235 видів мохів. Значна частина видів - рідкісні, ендемічні та реліктові, 30 видів занесені до Червоної книги України. Найбільш рідкісними з них є зозулинці чоловічий та шоломоносний, зозулині сльози яйцевидні, язичок зелений, лунарія оживаюча. Про значний вік флори та її самобутність свідчить наявність реліктових та ендемічних видів. Зокрема, з реліктів зустрічаються гронянка багатороздільна, страусове перо звичайне, блехнум колосистий, баранець звичайний, вовче лико звичайне. Тут відмічено 25 ендемічних видів, серед них королиця круглолиста, тоція карпатська, волошки мармароська і карпатська, гвоздика карпатська, фіалка відхилена та ін.

Тваринний світ заповідника тісно пов'язаний з висотними рослинними поясами. Тут умовно можна виділити три фауністичні комплекси. В нижньому змішуються фауністичні елементи широколистяних та хвойних лісів, долинами річок сюди проникають рівнинні, а з населених пунктів - синантропні види. На середніх та верхніх гіпсометричних рівнях лісового поясу переважають види, характерні для хвойних лісів.

До Червоної книги України занесено 23 представники тваринного світу, а до Європейського червоного списку - 10 видів. Серед цих видів - харіус європейський, тритони карпатський та альпійський, саламандра плямиста, лелека чорний, підорлик малий, глухар, пугач, сова довгохвоста, тинівка альпійська, бурозубка альпійська, кутора мала, полівка снігова, горностай, норка європейська, борсук, видра річкова, кіт лісовий, рись звичайна.

Хоча відвідування території природного заповідника "Горгани" у туристичних цілях не практикується, оглянути мальовничі ландшафти природи та природоохоронні об'єкти все ж таки можна. Для цього на території заповідника функціонує три науково-пізнавальних стежки: "Над Озером", "Поленський схил" та висотно-типологічний профіль "Джурджі". А поза заповідною зоною промарковано кілька туристичних маршрутів. Зокрема, з м. Яремче, або с. Дори – на гору Синячку (1402 м), з м. Яремче – на гору Явірник-Горган (1467 м). З метою розширення рекреаційного потенціалу території нами запропоновано кілька нових маршрутів. Зокрема, м. Надвірна- с. Пасічна – гора Верхні Поди (1000м) – гора Підсмерчок (1252м) – гора Синячка. З гори Верхні Поди відкривається чудові краєвиди на вершини вододільного хребта Гропу (1758м), Дурню (1709м) та Таупиш (1450м).

УДК 502/504

ВПЛИВ ПРОЦЕСІВ УРБАНІЗАЦІЇ НА СТАН ДОВКІЛЛЯ ТА НАСЕЛЕННЯ

Оганезова Н.О., НУЦЗУ

НК – Шароватова О.П., канд. пед. наук, НУЦЗУ

Однією з найбільш характерних особливостей розвитку сучасного суспільства є швидкий ріст міст і безупинний темп збільшення чисельності їх жителів, тобто масштабність урбанізації. Саме даний процес, очевидно, спричиняє значні соціальні перетворення в історії людства.